

Režie: Tomáš Dvořák
Výprava: Ivan Nesveda
Hudba: Vratislav Šrámek
Korepetice: Miroslav Ošanec
Video: Petr Válek
Dramaturgická spolupráce: Vít Peřina

Hrají:
Čeněk, Arcivévoda - Filip Homola
Marjánka - Karolína Rottová
Háta - Markéta Sýkorová
Anka - Helena Fantlová

Líza - Michaela Homolová
Mladočech, Pepek - Tomáš Bělohávek
Staročech, Architekt - Zdeněk Peřina
Mladočech, Malíř, Čáp - Marek Sýkora
Němec, Pepek - Jiří Švec
Lidičky - Zuzana Kolomazníková, Jana Vyšohlíková,
Zuzana Schmidová, Pavel Kryl
Komentář - Jana Vyšohlíková a Milan Hodný
Řečníkův hlas - Ivan Nesveda

Inspice: Zuzana Kolomazníková
Zvuk: Milan Blažek
Světlo: Jiří Vintr
Jevištní mistr: Petr Jelínek
Technika: Pavel Buga, Jan Tyší

Vyrobily dílny NDL: Oldřich Jiříček, Ludmila Vaňková, Miroslava Nováková
Externí spolupráce: Rudolf Jírek, Hana Klímová, Roman Marek

Premiéra: 19. února 2005
Inscenace vznikla za finanční podpory MK ČR.
Práva k provozování tohoto díla zastupuje Občanské sdružení DILIA,
divadelní a literární agentura.
Děkujeme Nadaci ČLF za finanční podporu původního textu hry.

Loutkovou hru o výstavbě a požáru Národního divadla se dramaturgie Naivního divadla rozhodla nasadit nikoliv proto, že si jména Naivního a Národního divadla veřejnost často plete, nýbrž z důvodu mnohem více závažného a ještě více historického. Když totiž roku 1851 započaly první veřejné sbírky na výstavbu Národního divadla, leckterá města v pohraničí tyto aktivity zcela ignorovala. (Je přec nemožné, aby Němec na české divadlo peníze dával!) Mezi tato města patřil bohužel i Liberec, který tak na naše Národní divadlo nepřispěl ani korunou. Naivní divadlo Liberec by chtělo touto inscenací onen starý dluh alespoň částečně smazat.

V roce 1852 byl z výtěžku veřejných sbírek na výstavbu Národního divadla zakoupen pozemek na nábřeží. Jeden z důvodů výběru právě tohoto pozemku: "Voda nablízku, oheň-li vznikne."

*
Rok poté, v roce 1853, vznikl v Praze profesionální sbor hasičů. Do té doby jejich funkci zastávali metaři. Metaři měli trubku, na kterou při spatření požáru zatroubili známý signál hó-ří, odložili košťata, běželi pro ruční hasičskou stříkačku a s pomocí kolemjdoucích požáry hasili.

*
Dvacet osm let poté, v roce 1881, zakoupilo město Praha pro hasiče první parní stříkačku. Cvičení hasičů s tímto novodobým vynálezem se poprvé uskutečnilo 12. srpna 1881 dopoledne. Krásný, mladý a obecně oblíbený nadhasič Čeněk D. se však už tohoto nácviu nezúčastnil.

*
Národní divadlo se od prvního výkopu stavělo 13 let a odehrálo se v něm 13 představení. Byl pátek, když se vzňalo. Ne však pátek třináctého! Divadlo vyhořelo 12. srpna 1881 a do dvou let bylo obnoveno. A bylo mnohem dokonalejší, s účelnějším vyřešením jeviště i hlediště.

Už nikdy více nikdy více
nevložil ruce na hadice
náš krásný nadhasič
Ó je ó je ó je

A jako ta voda veliká
čas valí se a utíká
a všechno je to pryč
Jenom ta věčná tragédie
ta si tu s námi stále žije
Ó je

Žije si s námi vesele
tak jak se jí tu ustele
Ó je Ó je Ó je
Bláznivá Háta křič

Naivní divadlo Liberec, příspěvková organizace Statutárního města Liberec
Moskevská 32/18, 46031 Liberec, tel.: 485 253 677, fax: 485 253 666
e-mail: naive.theatre@oasanet.cz, www.naivnidivadlo.cz
Ředitel: Stanislav Doubrava

Program: Ivan Nesveda, Iva Peřinová, Vít Peřina, Petr Válek

NAIVNÍ DIVADLO LIBEREC

Iva Peřinová
KRÁSNÝ NADHASIČ
aneb Požár Národního divadla

